

POZOROVÁNÍ VENUŠE

Jednou z neopakovatelných aktivit spojených s projektem „Přírodních věd se nebojíme“ bylo pozorování přechodu Venuše přes sluneční disk. O celé akci zaznamenali účastníci do laboratorních protokolů mj. tato slova:

Přechody Venuše patří mezi nejvýznamnější předpověditelné astronomické úkazy. Každých 243 let lze pozorovat dvě dvojice přechodů, kdy dva přechody od sebe dělí 8 let, po nichž následují dlouhé pauzy se střídavou délkou 121,5 a 105,5 roku. Poslední dvojice přechodů byla pozorována 8. června 2004 a 6. června 2012. Nejbližší další dvojice přechodů se odehraje v prosinci 2117 a prosinci 2125.

Ale teď už k samotnému pozorování. Na místo jsem dorazil kolem páté hodiny ránní, poté se začaly scházet malé skupinky studentů a vše skočilo příchodem pana profesora Voženíka. Začal hon na nejlepší pozici pro pozorování Venuše. Našli jsme. Střecha, ano, to je to nejlepší místo.

Pan profesor Voženík nejprve seznámil přichozící studenty s jevem a také bezpečnost-

ními opatřeními, která bylo nutno dodržovat. Samotné pozorování se konalo na střeše našeho gymnázia. Pozorovat Slunce bylo možno pouze přes svářečské sklo, jelikož přímý pohled do Slunce bez svářečského skla by zapříčinil vážné poškození zraku. Také se prováděla projekce Slunce s Venuší skrze dalekohled na bílý papír. Sledovat Slunce přes teleskop bylo zakázané a také nemožné, neboť jen sebemenší pohled by zničil náš zrak.

Vzhledem k velikostnímu rozdílu mezi Sluncem a Venuší bylo zřejmé, že Slunce nebude z pohledu ze Země zcela překryto, avšak očekávání studentů, kteří tento jev pozorovali, se též nenaplnila. Ti předpokládali, že Venuše bude „o něco větší“, ale opak byl pravdou. Venuše tvořila pouze nepatrný bod na Slunci. Tento bod byl však stále jasně pozorovatelný.

Díky skvělé spolupráci studentů a profesora se pozorování skvěle vydařilo a je jenom škoda, že tento jev již znovu nevidíme.

-jvk-

JAK JSEM VYHRÁL IPAD

Všechno to začalo, když nám na hodině angličtiny paní profesorka PhDr. Martina Ulvrová pověděla o soutěži ve spellování – tedy hláskování anglických slov. Tak jsme se já i pár mých spolužáků přihlásili do soutěže.

Zhruba dva týdny nato proběhlo školní kolo, ve kterém jsem si ale spletl slova, a tak jsem hned v prvním kole vypadl s tím, že budu popřípadě náhradníkem.

Když se konalo první, pokusné kolo soutěže, dostal jsem se do něj díky nemoci jednoho z postupujících. Nabídku jsem tedy přijal a jedno páteční odpoledne jsem strávil v budově sousedící s gymnáziem Jeronýmova. Tam jsme si vyslechli znění pravidel soutěže a poté jsme jen tak nanečisto soutěžili. Slovo, které mi bylo zadáno, jsem neznal, ani po tom, co mi byla řečena definice. Proto jsem se ani nepokoušel a vzdal jsem to.

O několik týdnů později se konalo druhé kolo soutěže, které bylo také jen pokusné. Jelikož jsem ale neměl v to páteční odpoledne čas, neúčastnil jsem se ho.

A pak to najednou přišlo, velké finále soutěže SpellEvent! Přišli na něj reprezentanti hned několika škol z Libereckého kraje. Nevěřil jsem ve svou výhru. Alespoň se „uleju“ ze školy, říkal jsem si. Atmosféra na místě byla poměrně hektická. Všichni účastníci i účastnice se narychlo snažili naučit anglická slovíčka ze seznamu, který byl ale dlouhý několik desítek stran. Já jsem si ale místo

toho povídal se svým spolužákem Jakubem Hružou. Nechtěl jsem, aby mě tréma úplně „dostala“. Asi po půl hodině čekání jsme byli seznámeni s porotou a soutěž mohla začít. První kolo bylo velmi drsné, vypadla skoro třetina soutěžících. V druhém kole došlo také k velkému počtu proher z řad účastníků. Mimo jiné vypadl i Kuba. Už jsem nevěřil, že v této soutěži postoupím do dalšího kola. Přesto jsem prošel i třetím, čtvrtým, pátým a šestým vyřazováním.

Potom nastalo finále. Pět účastníků, z nichž čtyři reprezentovali Gymnázium F. X. Šaldy, se mělo utkat dle speciálních pravidel. Když vypadne v jednom kole více účastníků, mají pak ještě šanci se zachránit rozstřelem. Já jsem ale na rozdíl od ostatních nepodleh nervozitě a do ohrožení jsem se nedostal. Najednou jsem zjistil, že už jsme v soutěži zůstali jen poslední dva! Snažil jsem se zachovat klidnou hlavu a nezmatkovat, takhle to šlo po několika kol. A náhle se moje soupeřka spletla a já měl šanci vyhrát. Pomalu, ale jistě jsem si přeříkal hlásku po hláscce, hlavně si nic nepsal na těch anglických názvech! Tak, a je to za mnou, pomyslel jsem si napůl radostně, napůl nevěřičně. Celá místnost začala tleskat. Mně spadl kámen ze srdce. Po chvíli došlo na předávání cen a já jsem převzal diplom, nádhernou skleněnou trofej – a hlavně iPad 2 v hodnotě 300 dolarů.

Daniel Procházka, kvarta

EXKURZE NA JEŠTĚD

V květnu se naše třída 2. N spolu s paní profesorkou Hrnčířovou a Šulcovou zúčastnila biologicko-zeměpisné exkurze po naučné stezce Ještědské vápence. Exkurze začala v Dolních Pasekách. Dostali jsme papír s otázkami, na které jsme s pomocí informačních panelů odpovídali. Seznámili jsme se

s geologií, flórou, faunou a historií Ještědského hřebene. Určovali jsme rostliny a cestou jsme potkali i krásy, které nás zaujaly snad nejvíce. Zastavili jsme se u Hanychovské jeskyně a jeskyně Velká basa. Exkurzi jsme si užili, i když cesta byla chvílemi náročná. I přesto děkujeme za nové zážitky.

Radka Caldová, 2. N

